

30 Ιανουαρίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ,

Αιτητής,

v.

1. ΔΗΜΟΥ ΠΑΦΟΥ,

2. ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 81/88).

Ο περί Προστασίας της Παραλίας (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (Ν. 21/87) — Άρθρα 4 και 5(1)(γ) του Νόμου — Ανανέωση άδειας χρήσεως παραλίας από αδειούχους χρήστες της παραλίας πριν την έναρξη ισχύος του Νόμου 21/87 — Δυνατότητα της αρμόδιας αρχής να αρνηθεί τη χορήγηση της άδειας μόνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος — Η επίδικη απόφαση του Δήμου Πάφου λήφθηκε χωρίς δέουσα έρευνα, ανατιολόγητα και με πλάνη περί τα πράγματα.

5

Διοικητικό Όργανο — Συλλογικά Όργανα — Δήμος Πάφου — Απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου — Απαράδεκτη η προσφυγή στο μέτρο που στρέφεται εναντίον του Δημάρχου υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου και/ή υπό την προσωπική του ιδιότητα.

10

Ο αιτητής ζήτησε με την προσφυγή του αυτή, την ακύρωση της απόφασης των καθ'ων η αίτηση, με την οποία απερρίφθη αίτησή του για χορήγηση άδειας για χρήση μέρους της παραλίας στην Πάφο, για σκοπούς ενοικίασης ή εκμετάλλευσης ομπρέλλων, κρεββατιών και ειδών θαλάσσιων αθλημάτων.

15

Με την ψήφιση του Νόμου περί Προστασίας της Παραλίας (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (Ν. 21/87) αντικαταστάθηκε ως αρμόδια αρχή η «οικεία Αρχή τοπικής διοικήσεως» αντί του «Επάρχου». Σύμφωνα με το Άρθρο 4 του Νόμου διατυπώθηκε επιφύλαξη σύμφωνα με την οποία οι χρήστες της παραλίας κατά το παρελθόν θα μπορούσαν υποβάλλοντας αίτηση στην αρμόδια αρχή να ανανεώσουν τις άδειές τους. Δυνάμει του Άρθρου 5(1)(γ) η αρμόδια αρχή θα μπορούσε να αρνηθεί την έκδοση της άδειας για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

20

25

Η αίτηση του αιτητή για ανανέωση της άδειάς του απερρίφθη και ακολούθησε η προσφυγή αυτή.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή εναντίον του καθ' ου η αίτηση 2, Δημάρχου Πάφου και ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Οι καθ' ων η αίτηση δεν έκαμαν τη δέουσα έρευνα, με αποτέλεσμα κατά την λήψη της προσβαλλόμενης πράξης, να ευρίσκονται και/ή να τελούν εν πλάνη περί τα πράγματα και/ή το Νόμο. Ως εμφανίζεται από το σχετικό φακέλο του Δήμου Πάφου, που είναι Τεκμήριο 1 ενώπιον του Δικαστηρίου, ο αιτητής κατά το έτος 1985, κατείχε τη σχετική άδεια που εκδόθηκε από τον Έπαρχο Πάφου, της τότε Αρμόδιας Αρχής.

15 Επίσης, η αιτιολογία της υπό κρίση απόφασης, ότι δηλαδή η Αρμόδια Αρχή έκαμε σοβαρή μελέτη και κατέληξε ότι θα επηρεαστεί η χρήση, ελεύθερη διακίνηση και η πρόσβαση του κοινού στην παραλία, δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου που ήταν ενώπιον της Αρμόδιας Αρχής. Στα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου Πάφου, ημερομηνίας 5/10/1987, σχετικά με το θέμα παραχώρησης αδειών χρήσεως παραλιακού χώρου, ο Δήμαρχος συμπληρώνοντας την συζήτηση, εισήγησε όπως, ενόψει του γεγονότος ότι δεν υπήρχαν Κανονισμοί και κατάλληλοι παραλιακοί χώροι για ενοικίαση, ζητηθεί από το Νομικό Σύμβουλο, να ετοιμάσει αρνητική απάντηση σε όλους τους αιτητές, συμπεριλαμβανομένων και των Ξενοδοχείων. Η εισήγηση έγινε αποδεκτή.

20 Το Δημοτικό Συμβούλιο Πάφου εξέτασε γενικά το ζήτημα παραχώρησης αδειών χρήσεως παραλιακού χώρου και όχι για την κάθε περίπτωση χωριστά και απεφάσισε να αρνηθεί σε όλους τους αιτητές την παραχώρηση άδειας.

25 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και χωρίς κανένα νομικό αποτέλεσμα, για το λόγο ότι η καθ' ης η αίτηση Αρχή, ενήργησε υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο και δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα και η αιτιολογία δεν είναι νόμιμη, διότι δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου.

30 2. Η προσφυγή δεν μπορεί να στραφεί εναντίον του Δημάρχου ως καθ' ου η αίτηση 2, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου και/ή υπό την προσωπική του ιδιότητα, για το λόγο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο Πάφου, συλλογικά, στα πλαίσια των ανατιθεμένων σε τούτο καθηκόντων και/ή εξουσιών και όχι από το Δήμαρχο προσωπικά. Συνεπώς, η προσφυγή εναντίον του Δημάρχου Πάφου, ως καθ' ου η αίτηση 2, απορ-

ρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει εναντίον των καθ' ων η αίτηση 1 με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Πάφου, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του αιτητή, για χορήγηση άδειας για χρήση της παραλίας στην περιοχή των ξενοδοχείων "Paphos Beach" και "Anabel", για σκοπούς ενοικίασης ή άλλης εκμετάλλευσης ομπρελών, κρεββατιών και ειδών θαλασσιών αθλημάτων. 5
10

Γ. Στυλιανίδης για Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

Γ. Παπαϊωάννου για Κ. Χρυσστομίδα, για τους Καθ' ων η αίτηση. 15

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής, με την προσφυγή αυτή, ζητά την ακύρωση της απόφασης του Δήμου Πάφου, ημερομηνίας 16/1/1988, με την οποία απερρίφθη αίτηση του, για χορήγηση άδειας για χρήση της παραλίας, στην περιοχή του Ξενοδοχείου "Paphos Beach" και "ANABEL", για τους σκοπούς ενοικίασης, ή άλλης εκμετάλλευσης ομπρελών, κρεββατιών και ειδών θαλάσσιων αθλημάτων. 20

Ο αιτητής, από το 1985, κατόπιν σχετικής άδειας από την τότε Αρμόδια Αρχή, που ήταν ο Έπαρχος Πάφου, χρησιμοποιούσε την παραλία στην περιοχή των πιο πάνω Ξενοδοχείων, για ενοικίαση ομπρελών, κρεββατιών και ειδών θαλασσιών αθλημάτων. 25

Με τη ψήφιση του Νόμου Περί Προστασίας της Παραλίας (Τροποποιητικός), Νόμος του 1987 (21/87), αντικαταστάθηκε ως Αρμόδια Αρχή, η "οικεία Αρχή τοπικής διοικήσεως", αντί του "Επάρχου". Με το άρθρο 4, διατυπώθηκε επιφύλαξη με την οποία κατοχυρώθηκαν οι χρήστες της παραλίας, για την περίοδο η οποία λήγει την 31/12/89, υπό την έννοια ότι οι καθ' ων η αίτηση, θα όφειλαν συμφώνως της ως άνω πρόνοιας, να ανανεώσουν τις άδειες ή να χορηγήσουν άδειες, σε όσους χρησιμοποιούσαν συγκεκριμένα σημεία της παραλίας στο παρελθόν. Το άρθρο 4 του Νόμου 21/87, έχει ως ακολούθως: 30
35

"4.(1) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Νόμου, πας όστις είχε την εκμετάλλευσιν οιουδήποτε μέρους της παραλίας δυνάμει αδείας αρμοδίας αρχής εκδοθείσης προ της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου, καθώς επίσης παν έτερον πρόσωπον το οποίον τη ικανοποιήσει 40

- 5 της οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως, εχρησιμοποιεί οιο-
 ονδήποτε μέρος της παραλίας διά τους σκοπούς της πα-
 ραγράφου (γ) του άρθρου 5 του βασικού νόμου, ως αυτή
 τροποποιείται διά του άρθρου 2(β) του παρόντος Νόμου,
 10 δύνανται, τη υποβολή αιτήσεως, ουχί αργότερον της 30ης
 Σεπτεμβρίου 1987, να ζητήσωσι παρά της οικείας αρχής
 τοπικής διοικήσεως την χορήγησιν της προβλεπομένης
 εις την ως προείρηται παράγραφον αδείας.
- 15 (2) Οιαδήποτε άδεια χορηγουμένη δυνάμει του παρόντος άρ-
 θρου ισχύει διά τρία έτη από της ημερομηνίας εκδόσεως
 ταύτης και εν πάση περιπτώσει εκπνέει την 31ην Δεκεμβρι-
 ου, 1989.
- 20 (3) Οιαδήποτε άδεια χορηγουμένη δυνάμει του παρόντος
 άρθρου δεν δημιουργεί ή μεταβιβάζει εις τον κάτοχον αυ-
 τής οιοδήποτε έτερον δικαίωμα, προνόμιον συμφέρον ή
 έτερον πλεονέκτημα επί του μέρους της παραλίας του
 25 οποιου έχει την εκμετάλλευσιν ή χρήσιν".
- "5.(γ) Ουδείς άνευ επηρεασμού της κοινής χρήσεως της παραλίας
 της ελευθέρας διακινήσεως επ' αυτής ή προσβάσεως προς
 αυτής, θα τοποθετή ή επιτρέπη εις έτερον να τοποθετη επί
 30 ταύτης τράπεζας, καρέκλας, κρεβατάκια, ομπρέλλες, είδη
 θαλασσιών αθλημάτων ή έτερα αντικείμενα, προς ενοικία-
 σιν ή άλλως πως εκμετάλλευσιν τούτων, άνευ αδείας της
 οικείας αρχής τοπικής διοικήσεως και εις τοιούτο μέρος
 και υπό τοιούτους όρους, περιλαμβανομένου του καθορι-
 σμού ανωτάτων ορίων τιμών διά τας υπό των αδειούχων
 προσφερομένας υπηρεσίας, ως ήθελον καθορισθή."

35 Όπως προκύπτει από το άρθρο 4 του Νόμου 21/87, οι απαραί-
 τητες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, για να εξεταστεί
 το ζήτημα παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης παραλίας, είναι οι
 ακόλουθες:

40 α) Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο να έχει την εκμετάλλευσιν
 οποιουδήποτε μέρους παραλίας, σύμφωνα με άδεια Αρμό-
 διας Αρχής, που εκδόθηκε πριν την έναρξη της ισχύος του
 Νόμου 21/87 ή

β) Υποβολή σχετικής αίτησης, μέχρι και τις 30/9/1987.

Όπως φαίνεται από το άρθρο 5(1)(γ) όπως τροποποιήθηκε από

το Νόμο 21/87, οι λόγοι για τους οποίους η Αρχή μπορεί να αρνηθεί την έκδοση της άδειας, είναι ο επηρεασμός της κοινής χρήσεως της παραλίας και της ελευθέρως διακίνησης επ' αυτή ή πρόσβασης προς αυτή, δηλαδή εάν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος.

5

Ο αιτητής, είχε την εκμετάλλευση του μέρους της παραλίας δυνάμει άδειας Αρμόδιας Αρχής, δηλαδή της Επαρχιακής Διοίκησης Πάφου και κατά συνέπεια μπορούσε να υποβάλλει αίτηση προς την οικεία Αρχή τοπικής Διοίκησης, για σκοπούς χορήγησης της σχετικής άδειας. Ο αιτητής υπέβαλε προς τους καθ' 10
ων η αίτηση, αίτηση με ημερομηνία 31/3/1987, για παραχώρηση άδειας για χρήση της παραλίας στην περιοχή των Ξενοδοχείων "Paphos Beach" και "Anabel", για τοποθέτηση ομπρελών, κρεββατιών και ειδών θαλασσίων αθλημάτων.

15

Ο Δήμος Πάφου, κοινοποίησε της απόφασή του, με επιστολή ημερομηνίας 16/1/1988, με την οποία γνωστοποίησε στον αιτητή, την απόρριψη της αίτησής του (τεκμήριο 1 της αίτησης).

Οι καθ' ων η αίτηση, απέρριψαν την αίτηση του αιτητή "μετά 20
από σοβαρή μελέτη και αφού έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι με την τυχόν χορήγηση της αιτούμενης άδειας, θα επηρεαστεί η χρήση, η ελεύθερη διακίνηση και η πρόσβαση του κοινού στην παραλία".

Ο αιτητής, ισχυρίζεται ότι, η Αρμόδια Αρχή, δεν έκαμε τη δέ- 25
ουσα έρευνα, ότι η αιτιολογία δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου και ότι δεν άσκησε τη διακριτική της εξουσία.

Οι καθ' ων η αίτηση, με βάση το άρθρο 4 του Νόμου 21/87, ισχυ- 30
ρίζονται ότι στην περίπτωση του αιτητή, δεν πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις, για χορήγηση άδειας συμφώνως του Νόμου.

Είναι φανερό, ότι οι καθ' ων η αίτηση, δεν έκαμαν τη δέουσα 35
έρευνα, με αποτέλεσμα κατά την λήψη της προσβαλλομένης πράξης, να ευρίσκονται και/ή να τελούν εν πλάνη περί τα πράγματα και/ή το Νόμο. Ως εμφανίζεται από το σχετικό φάκελο του Δήμου Πάφου, που είναι Τεκμήριο 1 ενώπιον του Δικαστηρίου, ο αιτητής κατά το έτος 1985, κατείχε τη σχετική άδεια που εκδόθηκε από τον Έπαρχο Πάφου, της τότε Αρμόδιας Αρχής.

40

Επίσης, η αιτιολογία της υπό κρίση απόφασης, ότι δηλαδή η Αρ-
μόδια Αρχή έκαμε σοβαρή μελέτη και κατέληξε ότι θα επηρεαστεί η
χρήση, ελεύθερη διακίνηση και η πρόσβαση του κοινού στην παρα-
λία, δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου που είναι ενώ-

πιόν μου και που ήταν ενώπιον της Αρμόδιας Αρχής. Στα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου Πάφου, ημερομηνίας 5/10/1987, σχετικά με το θέμα παραχώρησης αδειών χρήσεως παραλιακού χώρου, ο Δήμαρχος συμπληρώνοντας την συζήτηση, εισηγήθηκε τα εξής: "Ο Δήμαρχος συμπληρώνοντας τη συζήτηση, εισηγήθηκε όπως ενόψει του γεγονότος ότι δεν υπάρχουν Κανονισμοί και κατάλληλοι παραλιακοί χώροι για ενοικίαση, ζητηθεί από το Νομικό Σύμβουλο, να ετοιμάσει αρνητική απάντηση σε όλους τους αιτητές, συμπεριλαμβανομένων και των Ξενοδοχείων. Η εισήγηση έγινε αποδεκτή".

Είναι φανερό, από τα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου Πάφου, ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Πάφου εξέτασε γενικά το ζήτημα παραχώρησης αδειών χρήσεως παραλιακού χώρου και όχι για την κάθε περίπτωση χωριστά και απεφάσισε να αρνηθεί σε όλους τους αιτητές την παραχώρηση άδειας.

Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει να κηρυχθεί άκυρη και χωρίς κανένα νομικό αποτέλεσμα, για τον λόγο ότι η καθ' ης η αίτηση Αρχή, ενήργησε υπό καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο και δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα και η αιτιολογία δεν είναι νόμιμη, διότι δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου.

Συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση, ότι η προσφυγή δεν μπορεί να στραφεί εναντίον του Δημάρχου ως καθ' ου η αίτηση 2, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου και/ή υπό την προσωπική του ιδιότητα, για το λόγο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο Πάφου, συλλογικά, στα πλαίσια των ανατιθεμένων σε τούτο καθηκόντων και/ή εξουσιών και όχι από το Δήμαρχο προσωπικά. Συνεπώς, η προσφυγή εναντίον του Δημάρχου Πάφου, ως καθ' ου η αίτηση 2, απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει εναντίον των καθ'ων η αίτηση 1, με έξοδα εις βάρος τους. Τα έξοδα να υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει εναντίον των καθ'ων η αίτηση 1 με έξοδα.